

Klachtenummer 2012 N-05 Verwijdering leerling Klacht ongegrond

Advies LKC KO van 18 april 2012

Na ernstige fouten van de school wordt leerling verwijderd.

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw A, ouders van de minderjarige B, gewezen leerling van de school voor voortgezet onderwijs D, die door de stichting E in stand wordt gehouden. De klacht is gericht tegen het bestuur van de stichting E.

De inhoud van de klacht

B was met ingang van het schooljaar 2009/2010 leerling van de D-school. Met ingang van het schooljaar 2010/2011 is hij in klas 2M van het vmbo geplaatst.

In de ogen van de schoolleiding was het gedrag van B ontoelaatbaar. De situatie is in februari 2011 dermate geëscaleerd dat de school de noodzaak voelde om tot schorsing en verwijdering van B over te gaan.

De school heeft in haar handelwijze ten opzichte van B verwijtbaar gefaald. Ter onderbouwing van die stelling voeren de ouders het volgende aan:

- De communicatie schoot tekort en de privacy van B is niet gewaarborgd. Op 31 januari 2011 werd B medegedeeld dat hij niet welkom was in de klas. Vervolgens werd tijdens de portfoliogesprekken aan leerlingen in het bijzijn van hun ouders gevraagd iets te verklaren over het gedrag van B. Zijn ouders waren daarvan niet op de hoogte. Pas vijf dagen na de gebeurtenissen die voor de school aanleiding vormden om B te schorsen, zijn de ouders daarvan op de hoogte gesteld. Klasgenoten en hun ouders wisten daar al eerder van.
- De school heeft niet aan de zorgbehoeften van B voldaan. Ter verontschuldiging daarvan stelt zij ten onrechte dat zij het vermogen om aan die behoeften tegemoet te komen, miste.
- Het besluit tot schorsing en/of verwijdering is te weinig gefundeerd genomen. Wat aan wangedrag is aangevoerd, als daarvan al sprake zou zijn, levert onvoldoende reden op voor zo vergaande maatregelen.

Het oordeel van de Commissie

Door de school werd in het schooljaar 2010/2011 in toenemende mate ten aanzien van B handelingsverlegenheid ervaren. Er werden problemen geconstateerd, waarvan B als oorzaak werd beschouwd. Op 31 januari 2011 is aan B medegedeeld dat hij wegens bedreiging van een docente en haar zoon, een medeleerling, voor onbepaalde tijd niet meer in de klas zou mogen werken.

Diezelfde dag waren er door de mentor enkele adviesgesprekken met ouders van andere leerlingen, zogenaamde portfoliogesprekken, gevoerd. Als de desbetreffende ouders het gedrag van B aan de orde stelden, heeft de mentor aan de bewuste leerlingen gevraagd of zij hun ervaringen met B op schrift wilden stellen. Er zijn in aanwezigheid van de ouders van de respectievelijke leerlingen enkele verklaringen opgesteld.

Er was met de ouders de afspraak gemaakt dat zij op 2 februari 2011 op school een gesprek zouden hebben over de gedragingen van B. In dat gesprek is naar voren gekomen dat de school B niet meer te handhaven vond. Er is ook aan de orde geweest dat de school zou gaan zoeken naar een school, waar B de begeleiding zou krijgen die op hem toegespitst zou zijn. Gedurende de zoekperiode zou B geschorst zijn. Dat laatste heeft klagers overvallen.

Bij brief van 3 februari 2011 heeft de schooldirecteur de schorsing van B schriftelijk bevestigd.

De Commissie beoordeelt de klacht tegen deze achtergrond.

Het eerste onderdeel van de klacht heeft betrekking op de communicatie vanuit de school in verband met de besluitvorming ten aanzien van de schorsing.

De Commissie heeft in dat verband een drietal onevenwichtigheden geconstateerd:

-De ouders waren op school genodigd voor een gesprek op 2 februari 2011. Zij verkeerden in de veronderstelling dat zij zouden overleggen over de moeilijkheden die de school in verband met B ondervond. Tijdens het bewuste gesprek vernamen zij dat er al een besluit was genomen om B te schorsen. De ouders hebben zich overvallen gevoeld. Door meer omzichtigheid in acht te nemen had de school het verrassingselement kunnen beperken of zelfs vermijden. Dat heeft de school nagelaten.

- Het was blijkens de brief van de schooldirecteur van 3 februari 2011 de bedoeling om de schorsing van B te doen duren tot er een andere onderwijsinstelling voor hem gevonden zou zijn. Daarmee was er feitelijk sprake van een voorgenomen verwijdering, die als schorsing is gepresenteerd. Een schorsing is uit haar aard een in de tijd beperkte maatregel. Een verwijdering is dat niet.

- In de wijze waarop het dossier voor de schorsing is gevormd, zijn fouten geslopen. Er is gebruik gemaakt van verklaringen tegen B die afkomstig waren uit gesprekken met leerlingen in het bijzijn van hun ouders. De gegevens uit die gesprekken zijn gebruikt om de sanctie tegen B mede op te kunnen baseren.

Naar het oordeel van de Commissie hadden de zogenaamde portfoliogesprekken niet mogen worden gebruikt bij de vorming van B's dossier.

De Commissie verklaart het eerste onderdeel van de klacht gegrond, voor zover daarmee wordt betoogd dat aan het opleggen van de schorsing onzorgvuldigheden in de communicatie vooraf zijn gegaan.

In het tweede onderdeel voeren klagers aan dat de school niet alles in het werk heeft gesteld om B de nodige zorg te bieden en dat zij zich ten onrechte erop beroept dat zij niet over alles wat in dat verband nodig was, beschikte.

Namens de school is gedocumenteerd aangegeven dat zij zich de nodige moeite heeft getroost om B in zijn moeilijkheden te begeleiden en dat zij op enig moment tot de bevinding kon komen dat haar mogelijkheden voor B uitgeput waren.

De Commissie is van oordeel dat niet is vast komen te staan dat de school niet alles heeft gedaan wat van een school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mocht worden.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

In het derde onderdeel wordt de school verweten dat zij lichtvaardig naar het middel van de schorsing heeft gegrepen.

Het is de Commissie gebleken dat er bij B sprake was van ernstig wangedrag, waartegen de school op wilde treden. De school kon in redelijkheid tot die gevolgtrekking komen.

Toen er sprake was van escalatie in het gedrag van B, is ervoor gekozen voor hem een andere leeromgeving te creëren dan de D-school kon bieden, waarbij het middel van de schorsing is gehanteerd.

Dat er bij het maken van die keus lichtzinnig te werk is gegaan, is de Commissie niet gebleken.

Zij verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.